

แหล่งแร่ใยหินของไทย

ได้พบแหล่งแร่เกือบทุกภาคของประเทศ ดังต่อไปนี้

ภาคเหนือ : จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์
เชียงราย และแพร่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : จังหวัดเลย อุตรธานี และเพชรบูรณ์

ภาคกลางและภาคตะวันตก : จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี และอุทัยธานี

ภาคตะวันออก : จังหวัดชลบุรี ระยอง และจันทบุรี

ภาคใต้ :

๑. บริเวณเทือกเขาหลวง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

๒. บริเวณเทือกเขาบรรทัด จังหวัดสงขลา ตรัง สตูล รวมทั้งในบริเวณ

จังหวัดกระบี่

แหล่งแร่ในภาคเหนือ

จังหวัดที่ได้พบแหล่งแร่ใยหินแล้วได้แก่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง เชียงราย
แพร่ อุตรดิตถ์ สุโขทัย และตาก ส่วนการผลิตแร่ใยหินได้มากเป็นที่สองรองลงมาจากภาคใต้

ในปี ค.ศ.๑๙๖๓ (พ.ศ.๒๕๑๖) ผลิตได้ ๓๖ % ของจำนวนที่ผลิตได้ทั่วประเทศ คิดเป็นน้ำหนักมากกว่า

๕๐,๐๐๐ เมตริกตันแร่ที่ผลิตได้ส่วนใหญ่มาจากแหล่งภูไม้ทอง กิ่งอำเภอคอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

แหล่งแร่เป็นแหล่งที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศสมควรที่จะศึกษาค้นคว้าธรณีวิทยาแหล่งแร่ ปริมาณแร่สำรอง
และคุณภาพแร่ให้ละเอียดเพื่อที่จะพัฒนาให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากยิ่งขึ้น ส่วนแหล่งแร่ในจังหวัด

อื่น ๆ ยังไม่พบแหล่งใหญ่ขนาดภูไม้ทอง แต่มีแหล่งที่น่าสนใจหลายแห่งได้แก่กลุ่มแหล่งแร่บริเวณตอนเหนือ

ของสบน่ายมกับแม่ปางาว และแหล่งแร่ทางทิศตะวันตกและตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอสอง จังหวัดแพร่

แหล่งแร่ในบริเวณดังกล่าวนี้ส่วนมากมักจะมีแร่ซิลิไฟด์ของตะกั่ว ทองแดง และสังกะสี ปะปนเป็นเพื่อนแร่

อยู่ด้วย ส่วนแหล่งแร่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนมากมักเป็นแหล่งแร่ขนาดเล็ก แหล่งแร่ที่พบแล้วมีดังต่อไปนี้